

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De eminentia liberæ mentis, quam supplex oratio magis meretur quàm
lectio. XXVI

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

rebus tibi non commissis te implices: & poterit fieri, vt parum vel raro turberis.

2. Nunquam autem sentire aliquam turbationem, nec aliquam pati cordis vel corporis molestiam, non est presentis temporis, sed status æternæ quietis. Non ergo æstimes te veram pacem inuenisse, si nullam senseris gravitatem; nec tunc totum esse bonum, si neminem pateris aduersarium; nec hoc esse perfectum, si cuncta fiant secundum tuum affectum. Neque tunc aliquid magni te repute, aut specialiter dilectum æstimes, si in magna fueris deuotione atque dulcedine; quia in istis non cognoscitur verus amator virtutis; nec in istis consistit profectus & perfectio hominis.

3. In quo ergo Domine? In offerendo te ex toto corde tuo voluntati diuinæ; non quærendo, quæ tua sunt, nec in paruo, nec in magno, nec in tempore, nec in æternitate; ita vt vna æquali facie, in gratiarum actione permanens, inter prospera & contraria, omnia æqua lance pensando. Si fueris tam fortis & longanimis in spe, vt subtracta interiori consolatione, etiã ad ampliora sustinenda cor tuum præparaueris; nec te iustificaueris, quasi hæc tantaque pati non deberes; sed me in omnibus dispositionibus iustificaueris, & sanctum laudaueris: tunc in vera & recta via pacis ambulas, & spes indubitata erit, quod rursus in iubilo faciem meam sis visurus. Quod si ad plenum tui ipsius contemptum peruenieris, scito, quod tunc abundantia pacis perfrueris, secundum possibilitatem tui incolatus.

C A P V T XXVI.

De eminentia libera mentis, quam supplex oratio magis meretur quam lectio.

1. **D**omine, hoc opus est perfecti viri, nunquam ab intentione cælestium animum relaxare: & inter multas curas quasi sine cura transire, non more torpentis, sed prærogatiua quadam libera mentis, nulli creaturæ inordinata affectione adhærendo.

2. Obsecro te piissime, Deus meus, præserua me à curis huius vitæ, ne nimis implicer; à multis necessitatibus corporis, ne voluptate capiar; ab vniuersis animæ obstaculis, ne molestijs fractus deiciar. Non dico ab his rebus, quas toto affectu ambit vanitas mundana; sed ab his miserijs, quæ animam serui tui, communi maledictio mortalitatis, ponaliter grauant & retardant; ne in libertatem spiritus quoties liberit, valeat introire.

3. O Deus meus, dulcedo ineffabilis; verte mihi in amaritudinem omnem consolationem carnalem, ab æternorum amore me

abstra-

*Genes. 3.
Roman. 7.*